

Apostolsk velsignelse

”Vor Herre Jesu Kristi nåde, og Guds kærlighed, og Helligåndens fællesskab være med jer alle.”

Indledningskollekt

Lad os alle bede.

Gud, du kender vores dybeste hunger, sjælens sult og åndens tørst.

Før vi beder, ved du hvad vi har brug for, både til legeme og sjæl.

Alligevel beder vi: Mæt os med din kærlighed, og lad os aldrig tage det gode som en selvfølge, så vi glemmer at være taknemmelige og givende.

Lær os at elske, så vi kan mætte andre.

Giv os at smage glæden i nadverens måltid, og måtte vi snart få mulighed for dette igen – som en forsmag på glæden i dit evige rige, hvor al lidelse og nød er forsvundet og alle skel og skranker og streger i gulvet er faldet bort.

Da er vi ét i dig, i din elskede søn Jesus Kristus, som er livets brød fra evighed til evighed. Amen.

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Da skaren nu så, at Jesus ikke var der og hans disciple heller ikke, gik de om bord i bådene og kom til Kapernaum og ledte efter Jesus.

Og da de fandt ham på den anden side af søen, sagde de til ham: »Rabbi, hvornår er du kommet hertil?«

Jesus svarede dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: I leder ikke efter mig, fordi I fik tegn at se, men fordi I fik brød at spise og blev mætte. Arbejd ikke for den mad, som forgår, men for den mad, som består til evigt liv, den som Menneskesønnen vil give jer; for ham har Faderen, Gud selv, sat sit segl på.«

Så sagde de til ham: »Hvad skal vi gøre, for at vi kan gøre Guds gerninger?«

Jesus svarede dem: »Guds gerning er den, at I tror på ham, han har udsendt.«

Da sagde de til ham: »Hvilket tegn gør du, så vi kan se det og tro dig? Hvad kan du gøre? Vore fædre spist manna i ørkenen, som der står skrevet: »Brød fra himlen gav han dem at spise.«

Jesus sagde så til dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Moses gav jer ikke brødet fra himlen, men min fader giver jer brødet fra himlen, det sande brød. For Guds brød er det, der kommer ned fra himlen og giver liv til verden.»

De sagde til ham: »Herre, giv os altid det brød!«

Jesus sagde til dem: »Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste. (Johannesevangeliet, kap. 6, vers 24-35)

Trosbekendelsen.

Lad os bekende vor kristne tro:

Vi forsager djævelen og alle hans gerninger og al hans væsen.

Vi tror på Gud Fader, den Almægtige,
himlens og jordens skaber.

Vi tror på Jesus Kristus, hans enbårne Søn, vor Herre,
som er undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria,
pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet,
nedfaret til dødsriget,
på tredje dag opstanden fra de døde,
opfaret til himmels,
siddende ved Gud Faders, den Almægtiges, højre hånd,
hvorfra han skal komme at dømme levende og døde.

Vi tror på Helligånden, den hellige, almindelige kirke,
de helliges samfund, syndernes forladelse,
kødets opstandelse og det evige liv.

AMEN.

Prædiken

Den situation, vi står i lige nu, kan føles meget ensom. Vi sidder der hjemme, og vi ved ikke meget om, hvad den nærmeste fremtid vil bringe. Det er usikkert, det er bekymrende, og det gør os ængstelige.

Jesus kender denne følelse. I 40 dage befandt han sig ude i ørkenen, hvor han havde hverken vådt eller tørt. Vi har ganske vist både vådt og tørt, men der er meget, vi har måttet vive afkald på, som ellers giver os mening og indhold. Djævelen viser sig for Jesus ude i ørkenen og frister ham: Hvis du er sulten, så sig til de sten dér, at de skal blive til brød. Men Jesus afviser hans fristelse, sætter ham på plads, og siger de berømte ord: "Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund."

Det er en måde at sige, at selv i vores yderste nød, har vi et sted at gå hen med vores åndelige sult; vores sult efter mening. For vi mættes ikke kun af det daglige brød. Vi er andet og mere end blot kroppe.

I dagens tekst fra Johannesevangeliet åbenbarer Jesus sig for sine disciple. "Jeg er livets brød," siger han, "den der kommer til mig skal ikke sulte, og den der tror på mig skal aldrig tørste." (Joh 6,35).

Men hvad vil det sige? Hvad er det for et brød, vi har brug for, når vi står derude i grænselandet, under vores ørkenvandring, i vores faste, midt i vores krise? Hvad er det for et svar, Jesus giver på vores bøn om mening, vores bøn om sammenhæng, vores bøn om et rigt og fuldt liv? Hvad er dét brød, som kan mætte vores åndelige sult?

Ja, brødet, det er Jesus selv, siger han.

Og sulten, den får vi stillet ved at tro på ham. Kommer vi til ham – det er hans løfte – kommer vi til ham, så vil han aldrig vise os bort. Og hans udfordring til os er, at vi – som han siger - "ikke skal arbejde for den mad, der forgår, men for den mad, der består til evigt liv." At vi ikke lader os have nok i blot "det daglige brød," men også søger næring i det "livets brød," som Jesus tilbyder os.

Altså, at vi i vores liv skal rette vores bestræbelser mod de ting, som har evighed i sig. Ernærer vi os ved livets brød, da vil vores liv og vore handlinger også tjene livet. Tager vi Jesus til os på denne inderlige måde, da vil vi kunne hente kræfter og styrke i hans evighed, og finde livets mening i hans liv, offer og opstandelse. Tager vi Jesus med i vores liv, da forstår vi samtidig, hvor højt han ønsker at også vi bliver en del af hans liv.

For så sandt som Jesus siger at han aldrig vil vise os bort, skal vi da heller ikke selv vise et andet menneske bort. Så sandt som vi selv er blevet tilgivet vores skyld, skal vi også tilgive vore skyldnere. Så sandt som vi selv er blevet givet livet, skal vi da også lade livet blomstre hos andre. Så sandt som Gud selv i vores dåb lod os vide at vi er hans elskede børn, skal vi da også selv elske vores næste. Så sandt som Jesus selv gav sig selv hen for vores skyld, skal vi også dele ud af vores liv, og ikke krampagtigt holde fast på hvad vi troede der var vores.

At spise af livets brød, er at invitere Gud ind i sit liv; at lade ham sprænge grænserne i os for, hvad vi troede var menneskeligt muligt.

Jeg vil her til slut fortælle jer en lille historie om, hvordan dette kunne tage sig ud. En historie, der viser, hvordan kærlighedens magt formår at forvandle et ganske almindeligt dagligt brød til et tegn på livets brød.

Det var efter krigen, hvor der var megen elendighed i Tyskland. Det var i Berlin. Apotekeren lå syg. En dag kom postbuddet med en pakke fra en af apotekerens venner. I pakken lå et halvt brød. Det skulle apotekeren have, så han kunne komme til kræfter. Men apotekeren tænkte, at inde hos naboen, en lærerfamilie, var der en lille pige, som var syg. Og apotekeren tænkte: "Jeg er gammel. Hun trænger mere til brødet end mig." Og fik bragt brødet ind til naboen.

Nabokonen kom til at tænke på en gammel enke, som boede i en lille lejlighed øverst i ejendommen. Der var koldt deroppe under taget, hvor enken boede. Brødet blev båret derop.

Men enken havde en datter, som boede nederst i ejendom, i kælderens. Hun var alene med 3 børn. Hendes mand var meldt savnet ved fronten. Enken vidste, hvor lidt mad de havde, de 3 børn. Brødet blev båret derned. Men den enlige mor tænkte: apotekeren er syg og gav os gratis medicin da min lille pige var syg. Han har mere brug for brødet end os.

Da apotekeren fik brødet, genkendte han det. Men i stedet for at spise det, gemte han brødet i et skab. Brødet var blevet helligt for ham. Et tegn på den kærlighed, der skaber overflod ved at dele.

Fadervor

Lad os alle bede.

Fader vor, du som er i himlene!
Helliget vorde dit navn, komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke i fristelse, men fri os fra det onde.
Thi dit er Riget og magten og æren i evighed! AMEN.

Epistel

Epistlen skriver apostlen Peter i sit andet brev: Alt, hvad der behøves til liv og guds frygt, har hans guddommelige kraft skænket os gennem erkendelsen af ham, der kaldte os med sin herlighed og styrke; og dermed har han også skænket os sine store, dyrebare løfter, så I ved dem kan slippe fri af forkrænkeligheden i denne verden med dens begær og få del i guddommelig natur. Sæt netop derfor al jeres iver ind på, at I til jeres tro føjer dyd, til dyden erkendelse, til erkendelsen selvbeherskelse, til selvbeherskelsen udholdenhed, til udholdenheden guds frygt, til guds frygten brodersind, og til brodersindet kærlighed. For når alt dette findes og vokser hos jer, kan I aldrig være uden flid og uden frugt i erkendelsen af vor Herre Jesus Kristus; men den, som ikke har det, er så kortsynet, at han intet kan se, og har glemt, at han er blevet rensset for sine tidligere synder. Derfor, brødre, skal I arbejde med endnu større iver på at befæste jeres kaldelse og udvælgelse; gør I det, vil I aldrig snuble. For så vil døren til vor Herres og frelsers, Jesu Kristi, evige rige stå på vid gab for jer. (Andet Petersbrev, kap. 1, vers 3-11)

Velsignelsen

Herren velsigne dig og bevare dig.

Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig

Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred. Amen.